

*HVO is laten zien wat je denkt, wilt en voelt
en ook luisteren naar wat een ander bedoelt.*

Filmpje van deze les: [Digihvoles4](#) Youtube -hvojufsarina
hvojufsarina@gmail.com

9 april 2020,

Lieve leerlingen,

Hoe gaat het met jullie? Lukt het om thuis aan school te werken?

Gaan jullie met dit mooie weer ook veel naar buiten? Doen jullie, nu jullie allemaal thuis zijn en niet naar school kunnen, hele andere dingen? Ik ben heel benieuwd.

Ik heb ook deze week nog heel veel reacties gekregen op de les waarin ik jullie vroeg wat jullie blij maakt. Wat een leuke filmpjes, tekeningen, foto's, stoepkrijttekeningen, raamtekeningen, enz. Het is net of ik jullie steeds beter leer kennen. Ik ben heel blij met al jullie reacties en mailtjes. Ik ben blij wanneer jullie me laten weten hoe het met jullie gaat en waar jullie nu mee bezig zijn en blij van worden.

Ook heb ik al heel veel leuke foto's van complimentenmuren gekregen! Wat leuk dat jullie de opdrachten maken!

Lukt het ook om de complimentenmuren te vullen? Ik hoop het.

Vergeet niet jezelf ook op de complimentenmuur te schrijven!

Een vraag bij de complimentenmuur: Met welk compliment ben je heel erg blij? Waarom ben je blij met dit compliment? Zou je jezelf dit compliment ook willen geven?

Nu de vierde digitale HVO-les.

Wie van jullie heeft er een aandenken aan een leuke vakantie of een dagje uit? Wie van jullie neemt er altijd schelpen mee van het strand? Wie van jullie bewaart je eerste knuffel? Wie van jullie heeft een fotoboek vol herinneringen? Wie bewaart er een herinnering aan iemand die is overleden, misschien een foto of iets wat je van hem of haar hebt gekregen? Wie van jullie maakt selfies op plaatsen waar je bent geweest? Wie bewaart een kaartje wat je van iemand hebt gekregen? Wie neemt er stenen mee van plekken waar je bent geweest? Wie van jullie heeft er een foto gemaakt van iets in deze tijd (bezoekje aan opa en oma achter glas, samen spelletjes doen) om dat als aandenken aan deze tijd te bewaren?

Luister en/of lees naar het volgende verhaal.

Een klein zwart doosje.

Op een avond zaten de eekhoorn en de mier naast elkaar op de bovenste tak van de beuk. Het was warm en stil en ze keken naar de toppen van de bomen en de sterren. Ze hadden honing gegeten en gepraat over de zon, de oever van de rivier, brieven en vermoedens.

“Ik ga deze avond bewaren,” zei de mier. “Vind je dat goed?”

De eekhoorn keek hem verbaasd aan.

De mier haalde een klein zwart doosje tevoorschijn.

“Hier zit ook de verjaardag van de lijster in,” zei hij.

“De verjaardag van de lijster?” vroeg de eekhoorn.

“Ja,” zei de mier en hij pakte die verjaardag uit het doosje. En ze aten weer zoete kastanjetaart met vlierbessenroom, en ze dansten weer terwijl de nachtegaal zong en het vuurvliegje aan en uitging, en ze zagen de snavel van de lijster weer glimmen van plezier. Het was de mooiste verjaardag die ze zich konden herinneren.

De mier stopte hem weer in het doosje.

“Daar stop ik deze avond bij,” zei hij. “Er zit al heel veel in”. Hij deed het doosje dicht, groette de eekhoorn en ging naar huis.

De eekhoorn bleef nog lang op de tak voor zijn deur zitten en dacht aan dat doosje. Hoe zou die avond daar nu in zitten? Zou hij niet verkreukelen of verbleken? Zou de smaak van honing er ook in zitten? En zou je hem er altijd weer in kunnen krijgen als je hem eruit haalde? Zou hij niet kunnen vallen en breken, of weggrollen? Wat zou er trouwens nog meer in dat doosje zitten? Avonturen die de mier alleen had beleefd? Ochtenden in het gras aan de oever van de rivier, als de golven glinsterden? Brieven van verre dieren? En zou het ooit vol zijn, zodat er niets meer bij kon? En zouden er ook andere doosjes bestaan, voor treurige dagen?

Zijn hoofd duizelde. Hij ging zijn huis in en stapte in bed.

De mier lag toen al lang te slapen, in zijn huis onder de struik. Het doosje lag boven zijn hoofd, op een plank. Maar hij had het niet stevig genoeg dichtgedaan. Middenin de nacht schoot het plotseling open en een oude verjaardag vloog met grote snelheid naar buiten, de kamer in. En plotseling danste de mier met de olifant, in het maanlicht, onder de linde.

“Maar ik slaap!” riep de mier.

“O, dat geeft niets, zei de olifant en hij zwierde met de mier in het rond. Hij zwaaide met zijn oren en zijn slurf en zei: “Wat dansen wij goed, hè?” en “O pardon” als hij op de tenen van de mier trapte. En hij zei dat de mier ook best op zijn tenen mocht trappen.

De gloeiworm glom in de rozenstruik en de eekhoorn zat op de onderste tak van de linde en wuifde naar de mier.

Plotseling glipte de verjaardag het doosje weer in en even later werd de mier wakker.

Hij wreef zijn ogen uit en keek om zich heen. De maan scheen naar binnen en viel op het doosje op de plank. De mier stond op en duwde het deksel stevig dicht. Maar hij hield zijn oor nog wel even tegen het doosje en hoorde muziek en geritsel en gekabbel van golven. En hij dacht zelfs even dat hij de smaak van honing hoorde, maar hij wist niet zeker of dat wel kon.

Hij fronste zijn voorhoofd en stapte weer in bed.

Een verhaal van Toon Tellegen uit het boekje “De verjaardag van de eekhoorn”.

Twee opdrachten die bij deze les en het verhaal horen:

Opdracht 1: Herinneringen.

Kijk eens rond in je huis en in je kamer en wat zijn nu dingen die jou aan iets of iemand herinneren en die je wilt bewaren? Heb jij net als mier in het verhaal een speciaal plekje waar je deze dingen bewaart? Bewaar je deze dingen al lang en waarom wil je ze bewaren?

Praat er eens met je ouders of je vader of je moeder over. Vraag eens of zij ook dingen bewaren om hen aan iets of iemand te herinneren? Wat bewaren je ouders van jou? Je tandjes? Je eerste kleertjes? Waarom willen je ouders dat bewaren?

Vind je het leuk om hier een verhaal, een gedicht, een tekening, een foto, een filmpje over te maken? Misschien kan je je herinneringen tekenen of fotograferen of in een filmpje laten zien. Wil je erook bij vertellen of schrijven waarom je deze herinneringen altijd wilt bewaren?

Je mag het altijd naar mij mailen! Ik zal het niet met iemand delen, maar zal wel een mailtje aan je terugschrijven 😊.

Opdracht 2: Avonturenstok.

Ook herinneringen aan avonturen willen mensen vaak bewaren. Neem jij tijdens een wandeltocht ook wel eens veren, bloemen, schelpen, stenen en/of takjes mee? Of maak je tijdens een wandeltocht of fietstocht vaak foto's?

Wanneer je de komende week of weken eens gaat wandelen of fietsen, maak dan eens met alle dingen die je hebt gevonden een

AVONTURENSTOK.

Zoek een mooie stevige stok/ een wandelstok en neem de stok en stukjes touw mee als je gaat wandelen. Alles wat je tegenkomt en wilt bewaren maak je met een touwtje (kijk maar naar de foto) vast aan je stok! Later kan je er misschien ook nog je foto's aan vast maken.

Veel plezier met het maken van de opdrachten en alle goeds en gezondheid voor jou en jouw familie, tot de volgende HVO-les, groetjes, juf Sarina.